

РЕШЕНИЕ

№ 4282

гр. София, 04.10.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 3 състав, в публично заседание на 20.09.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Ива Кечева

при участието на секретаря М. Къскабийска, като разгледа дело номер **5764** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ вр. чл. 84, ал. 2 Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/.

Образувано е по жалба на Ч. С., гражданка на К. срещу решение № УП- 117/23.06.2011 г. на интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците при МС, с което е отхвърлена молбата за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут на жалбоподателката.

В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на оспорения акт, като постановен в нарушение на материалния закон и на административно-производствените правила. Посочва се, че административният орган не е обсъдил обстановката в К. и изложените от кандидата доводи във връзка с човешките права. Искане се от съда да отмени оспореното решение.

Ответната страна – интервюиращ орган при Държавна агенция за бежанците при МС, не изразява становище по жалбата.

Административен съд София- град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Видно от приетия по делото регистрационен лист вх. № УП 3187/21.06.2011 г. Ч. С. е [дата на раждане], гражданка на К., религия – будист, разведена.

От доказателствата, приложени по делото с административната преписка се установява, че с молба вх.№ УП 3187 от 11.02.2010 г. жалбоподателката за първи път е поискала

предоставяне на статут на бежанец. Видно от протокола за проведено интервю рег. № УП 3187 от 12.02.2010 г., Ч. С. е посочила, че К. е напуснала легално на 21.12.1999 г., а в Б. влязла нелегално на 23.01.2000 г. без разрешение за пребиваване. С решение № 401 от 23.07.2008 г. на председателя на ДАБ е отхвърлена молбата за получаване на статут по ЗУБ. Решението на председателя на ДАБ е влязло в сила съобразно решение № 7761 от 11.06.2009 г. на ВАС, III отделение по адм.д. № 11171/08 г., потвърдено с решение на петчленен състав на ВАС № 13144 от 05.11.2009 г. по адм.д. № 9888/09 г.

С последваща, втора по ред молба вх. № УП 3187/12.02.2010 г., жалбоподателката е посочила, че търси закрила от българската държава, защото практикува „Ф. Г.". Видно от протокол рег. № УП 3187/12.02.2010 г. за проведено интервю, чужденката е заявила, че не желае да се завърне в родината си, защото практикува „Ф. Г.", което движение е забранено в К.. С решение № УП-27/15.02.2010 г. интервюиращ орган при ДАБ е отхвърлил молбата за предоставяне на статут на бежанец и на хуманитарен статут. С решение № 1239/03.05.2010 г. на Административен съд София - град по адм.д. № 1665/2010 г. жалбата срещу административния акт е отхвърлена.

Настоящото производство пред интервюиращия орган на ДАБ е започнало на основание молба рег. № УП 3187/21.06.2011 г. от Ч. С.. С чужденката е проведено интервю на 23.06.2011 г., когато тя е заявила, че не може да се върне в К., тъй като там не може да си намери работа. Посочила е, че няма никакви други проблеми.

В хода на административното производство е поискано и е получено становище рег. № Т-2899/24.06.2011 г. на основание чл. 58, ал. 7 от ЗУБ, с което е заявявано, че ДАНС не възразява да бъде предоставена закрила на лицето.

С оспореното в настоящото производство решение № УП- 117/23.06.2011 г. интервюиращ орган при ДАБ е отхвърлил молбата за предоставяне на статут на бежанец и на хуманитарен статут на жалбоподателя, като е приел, че молбата е явно неоснователна, по смисъла на чл. 13, ал. 1, т. 5 от ЗУБ.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното: Жалбата е подадена от надлежна страна, в преклузивния срок по чл. 84, ал. 2 ЗУБ и е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган, при спазване на административно-производствените правила, при правилно тълкуване и прилагане на материалния закон, в установената от закона писмена форма и същият е съобразен с целта на ЗУБ. Не са налице отменителни основания по чл. 146 от АПК.

Молбата за предоставяне на статут на жалбоподателя е последваща (трета по ред), по смисъла на §1, т. 6 от ЗУБ. Обжалваното решение е издадено в рамките на ускореното производство по чл. 68 и сл. от ЗУБ от интервюиращ орган съгласно компетентостта му, уредена в чл. 70 от ЗУБ. Съгласно чл. 70, ал. 1 от ЗУБ в срок до три дни от образуване на производството интервюиращият орган взема решение за: 1. отхвърляне на молбата като явно неоснователна по чл. 13, ал. 1; 2. прекратяване на производството по чл. 13, ал. 2 или чл. 15, ал. 1, т. 6, 8 и 9; 3. образуване на производство по общия ред.

В настоящия случай производството е образувано по молба № УП 3187/21.06.2011 г. На 22.06.2011 г. с лицето е проведено интервю, за което е съставен протокол и същият е подписан от кандидата, преводач и длъжностното лице от ДАБ при МС. Обжалваният административен акт е издаден в рамките на 3-дневния преклузивен срок по чл. 70, ал. 1 от ЗУБ от интервюиращ орган – К. И.. Видно от приетото по делото заверено копие от заповед № 80 от 11.03.2010 г. на председателя на ДАБ при МС, К. И. – младши

експерт в отдел «Производство и настаняване» в РПЦ -С. е определен за интервюиращ орган, който да провежда ускорено производство по реда на глава шеста, раздел II от ЗУБ.

Неоснователно е възражението в жалбата за немотивираност на оспорения акт. В процесното решение са обсъдени както изложените от чужденеца аргументи за оставане в Б., а така също са изложени фактическите и правни основания, поради които органът е отхвърлил молбата за закрила, съгласно изискването на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК.

Настоящият съдебен състав намира, че обжалваното решение е постановено и в съответствие с материално-правните разпоредби.

В процесния случай, безспорно се доказва от приетите по делото доказателства, че е налице последваща молба на кандидата по смисъла на § 1, т. 6 от ДР на ЗУБ. В преписката се съдържат безспорни доказателства, че по отношение на кандидата е налице производство за предоставяне на статут в РБ, приключило с влязло в сила решение.

Съгласно разпоредбата на чл. 13, ал. 1, т. 5 ЗУБ молбата на чужденец за предоставяне статут на бежанец или хуманитарен статут се отхвърля като явно неоснователна, когато не са налице условията по чл. 8, ал. 1 и 9, съответно по чл. 9, ал. 1, 6 и 8, и чужденецът е подал последваща молба, в която не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход. Съгласно чл. 8, ал. 1 от ЗУБ, статут на бежанец в Р. Б. се предоставя на чужденец, който основателно се страхува от преследване поради своята раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение, намира се извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. Верен е изводът на интервюиращия орган, че изложените от лицето причини, поради които не желае да се завърне в страната по произход не представляват нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход по смисъла на чл. 13, ал. 1, т. 5 ЗУБ. При проведеното интервю в административното производство, чужденката изрично е заявила, че за нея не са налице нови обстоятелства поради които не желае да се завърне в страната по произход и че няма никакви проблеми в К.. В разглеждания случай, от изявленията на жалбоподателката е видно, че същата не е била преследвана в родината си поради своята етническа принадлежност, раса, религия, принадлежност към определена социална група или партия, или поради политическо убеждение.

Настоящият съдебен състав намира, че в разглеждания случай не са налице и материално-правните предпоставки за предоставяне на хуманитарен статут по смисъла на чл. 9, ал. 1 ЗУБ. За да са налице предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут следва да съществува вероятност за нечовешко или унизително отнасяне или наказание, а такива данни липсват, не се и твърдят от жалбоподателя.

Сочените мотиви, обуславящи желанието на кандидата да получи статут не попадат в предметния обхват на закрила по ЗУБ, а се касае за причини от личен характер. Следователно, правилно административният орган е приел, че е налице основание по чл. 13, ал. 1, т. 5 от ЗУБ за обосноваване на отказ за предоставяне на статут на бежанец и на хуманитарен статут по молбата на Ч. С..

По изложените съображения, настоящият съдебен състав намира, че обжалваното решение № УП- 117/23.06.2011 г. на интервюиращ орган при ДАБ е законосъобразно, а

жалбата на Ч. С. следва да се отхвърли като неоснователна.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София-град, I отделение, 3-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Ч. С., гражданка на К. срещу решение № УП- 117/23.06.2011 г. на интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците.

Решението е окончателно и не подлежи на касационна обжалване.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: